

[Hans Pinstrup.]

vi fik Krigsforsikringsforbundene paa det nuværende Grundlag.

Forslaget er udarbejdet af et Udvalg bestaaende af Professor Sindballe, Direktør Svend Brønnev, Landbygningernes Brandforsikring, Direktør Knud Kristensen, Københavns Brandforsikring, Direktør H. Leth Rasmussen, Østifternes Brandforsikring, Direktør A. H. Torp Pedersen, Købstædernes almindelige Brandforsikring, samt Fuldmægtig Ernst Andersen, Indenrigsministeriet. Forslaget har efter Udarbejdelsen været forelagt Landbrugsraadet, der har tiltraadt det uden dog at tage Stilling til Enkeltheder.

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses, at Forslaget i Hovedtrækkene følger Direktør Knud Kristensens Udkast. Man anfører endvidere i Bemærkningerne som Baggrund for Ordningen, at Grundejerne falder i tre à fire store Hovedgrupper, og denne Gruppdeling er i det væsentlige lagt til Grund for Organisationen i Brandforsikrings-selskaber og Kredit- og Hypotekforeninger, hvorfor Udvalget har ment at maatte tage dette naturlige Interesséfællesskab som Udgangspunkt.

I Bemærkningerne til Lovforslaget om Krigsforsikring for Løsøre er det anført, at der for det til en Landbrugsejendom hørende Løsøre opstaar saa mange særlige Spørgsmaal, at Krigsforsikringen ikke synes at kunne ordnes gennem det i Forslaget omhandlede Institut, og derfor henviste den daværende Handelsminister dette Spørgsmaal til en særlig Lovgivning om Landbrugets Løsøre.

Altsaa det, der ligger bag ved Tilblivelsen, er en rent saglig Bedømmelse af det indre Fællesskab paa de forskellige Omraader, som man altsaa dengang ansaa for det rigtige, og der foreligger intet som helst om, at den ene eller den anden Part ikke vilde med. Jeg maa derfor tilbagevise det som urigtigt og som det rene Opspind, at den gennemførte Ordning skulde skyldes Landbruget. Det fremgaar klart, at Aarsagen var, at Grundejernes naturlige Gruppeinddeling i Brandforsikrings-selskaber og Kredit- og Hypotekforeninger i det væsentlige blev lagt til Grund. Tilmed var Forholdet paa det givne Tidspunkt det, at der blev talt om og i Bladene skrevet om, hvordan det kunde ventes, at Marker og Ejendomme vilde blive afbrændte og ødelagte.

Det maa imidlertid erkendes nu, da Opgørelserne foreligger, at Skaderne for nogle Grupperes Vedkommende har været meget store og meget tyngende, og idet jeg henholder mig til de højtærede Ministres

Udtalelser, kan jeg endnu en Gang anbefale, at Lovforslaget henvises til nærmere Under-søgelse og Overvejelse i et Udvalg, bl. a. ogsaa med Henblik paa, om Staten eventuelt kan yde Bidrag til de haardest ramte Krigsforsikringsforbund.

Det er mig ikke muligt at se, hvordan man paa et nogenlunde rimeligt Grundlag kan inødekomme de to sidste Punkter i det ærede Medlems Forslag til Beslutning, navnlig ikke hvordan det skulde være muligt; altsaa rent forsikringsmæssigt, ogsaa at yde Erstatning for Underforsikring. Det er i hvert Fald et helt nyt Begreb paa Skadeforsikringens Omraade, som man næppe faar Forsikringsforbundene med til. Men, som sagt, en saglig Overvejelse i et Udvalg vilde være det naturlige for at undersøge, om der er Mulighed for at skaffe nogen Ændring i det eksisterende Grundlag for Forsikringsforbundene og de dermed hørende Byrders Fordeling.

Robert Mikkelsen: Vi kan fra mit Partis Side slutte os til Ønsket om, at der foretages en Revision af Krigsforsikringslovgivningen, og vi kan ogsaa være enige i, at de forskellige Spørgsmaal, der rejses i det Forslag til Beslutning, der er forelagt, tages under Overvejelse. Det var ikke paa Forhaand til at vide, hvilke Skader der vilde opstaa, og hvordan Skaderne vilde fordele sig over de forskellige Risikogrupper, og der er derfor intet mærkeligt i, at vi nu, da Skaderne er opgjort, paa ny tager hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Med Hensyn til Schalburgtagerne forekommer det mig, at denne specielle Krigsskade er af en Art, som man utvivlsomt hverken har forudset eller har kunnet forudse, da Loven blev vedtaget, det er i det hele taget en Krigsskade af en ganske egen Art. Det er kun med et vist Forbehold, man i det hele taget kan kalde det en Krigsskade, eftersom det ikke er en Skade, der er tilføjet af en Krigsmagt, det er en Skade, der er fremkaldt af forbyrderiske Elementer, i øvrigt for en stor Del danske Borgere, som har udført deres Hævnaaktioner, og disse Aktioner kom faktisk, viste det sig, til saa godt som udelukkende at berøre Byerne. Deraf følger imidlertid ikke, at det er Skader, Byernes Befolkning skulde være alene om at tage Risikoen for; de er en Følge af Frihedskampen her i Landet, som alle i lige Grad har nydt godt af, og der er ingen Grund til, at en enkelt Del af Befolkningen alene skal bære Udgifterne derved.

Noget lignende gælder i Virkeligheden de Skader, der er sket ved Sabotagen. Her